

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Đúng-hay không-người lái có cảm thấy tôi chỉ ba giờ rồi là chết.

Trong máy bay, người nhìn ra cửa sổ bên ngoài, tôi từng nhìn thấy những cánh thân yêu, và tôi chết thật dài. Thấy vậy, người hành-khách người bên cạnh quay sang hỏi:

- Trông anh có vẻ căng thẳng? Người trong nhà-thực chất chỉ cần phi-cầm mà trông ông hình như bối-cức làm sao?

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

- Vâng thưa ông, tôi về Việt-Nam hôm nay là hôm thứ nhất, sau bốn mươi năm xa nhà nên có phải hỏi-hỏi, tôi đáp.
- À, thưa, tâm-trạng ông hiện-thứ trên nét mặt rõ lắm. Ông rời xa lâu rồi vậy, tôi đoán lúc trước ông phải là du-sinh dịch-viên tu đâu đó; ngày về Việt mình về nư-ớc-thứ về n-đ-à h-à-c-v-à-m mà.
- Vâng, ông đoán không sai, lúc trước, tôi có đi du-học bên Pháp, nhưng thú thật với ông, riêng tôi không coi-trạng bằng cấp cho lắm, nhất là thi-hi-bu-à này- tôi nói tiếp.
- Tôi thưa ông, ch-à-y-à là phải biết trình-khai tính năng-n-à, rời tranh-thứ vào đó, khi đi nh-à-tài-ng-à mình thì mới thành công mới cách tiên-tiến đi.
- Ông muốn nói là ông đi ng-à ý với tôi, đi u-à quan trọng là mình phải khai-tri-à tính siêng năng tháo vát, cấp-à ng-à sao cho tài-ng-à mình đi công nh-à n-đ-à có thể thành công m-à-m-à? tôi hỏi lại cho ch-à.
- Đúng vậy. À này, ông cũng nên cấp-nh-à t-à i ngôn-ng-à văn-hoá hiện-đ-à i cấp-à mình đi thì hỏi.Chúc ông thư-gi-à và đi tham-quan t-à t-à nh-à ng-à cấp-nh-à quan n-à-c-à nhà.
- Cám ơn ông.

Một lúc sau, gọi đi cấp-à kh-à u Tân Sơn Nh-à t, ngày i lái cho biết Trung tâm quốc lý đi ng-à bay đã cho phép phi-c-à đáp xuống đi ng-à băng. Chúng tôi đã đi Sài-Gòn.

Vào đi n-à m ki-à m tra, ngày i cán-b-à hỏi tôi:

- Hỏi-à chi-à u đâu?
- Dạ thưa, hỏi-à chi-à u là gì ? tôi ng-à ng-à n-à hỏi.
- Gì-à y-à du-l-à ch-à do cấp-à-quan ch-à qu-à n-à cấp-à ch-à là gì n-à? Xin ông nghiêm-túc một chút - ngày i cán-b-à sẽ ng-à gi-à ng-à.

Tôi chìa sổ thông-hành ra.

- Ông sẽ ng-à bên M-à à? Bang nào? ngày i cán-b-à hỏi tiếp.
- Dạ thưa, tôi u-à bang New Jersey .
- Đem vào bao nhiêu ki-à u-h-à i?
- Dạ thưa, ki-à u-h-à i là gì ? tôi hỏi ú .
- Ông không biết t-à này à? Ông đi ng-à có linh tinh n-à, khi n-à tr-à ng-à lên đi, ngày i cán-b-à bắt đi u-à t-à ru-à t.

Ho-à ng-à quá, ch-à ông ta nói tôi về-v-à n-à và đi c-à tôi phải nhanh lên. Nghĩ đi n-à ch-à "h-à i-xu-à t", tôi đoán mò.

- Dạ, ngo-à i-t-à tôi có 1000 m-à-kim.
- Thôi đi c-à r-à i, ông đi đi. Có v-à n-à n-à gì thì cấp-à đi Phòng công-tác ngày i n-à-c-à ngoài mà hỏi.
- Cám ơn Ngài.

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Lý hành-lý xong, qua trộm hời-quan, không có gì để khai quan-thu, tôi bước ra ngoài.

Tôi thở phào, nhỡ nhóm. Mọi việc có vài giờ mà đã quên-tốt những việc.

Dáo dác nhìn quanh, tôi vội lấy cái túi xách để vội khách sạn.

Thấy cái mũ "nai vàng ngỗng ngác" của tôi, bác tài-xe chào hỏi:

- Hoan nghênh ông, chắc ông là Việt-Kieu và thăm nhà? Lần này và, ông có đi-kiểm làm gì không, em giúp cho?

- Ồ, xem nào, ăn ngon thì ông đi-nghỉ đi đâu?

- Muốn ăn ngon thì em xin đi-xuất nhà hàng này, em đi mua-bữa cho tốt-nhưng, thực đi cao-cấp, giá rẻ, ông có thể ăn uống vô-tốt, chứ đừng có mà đi tìm những nơi ihoành-tráng khác, có khả năng đi-tốt khốn khổ, bình quân 100 Đô-La một người đó, nhất là nếu ông là người nước ngoài.

- Ui chao,có thể trung bình 100 Đô? Quên nhiên đi-tốt khốn khổ khi đi-tốt.

- Những người nước ngoài, ông vào mua và tìm chui thì cũng có khả-năng bị chửi mắng đi.

Đúng rồi, những người lén lút, không ai kiểm-soát, bị gọi là cái chửi.

- Thi thoảng, ông có mua đi-tốt mát để hợp lý cho khoẻ không? bác tài hỏi tôi.

- Tôi đi mát? Hợp lý? Ông mua nói gì? Tôi hỏi lại.

- Thì chuyện quan-hệ đàn ông - đàn bà đó mà? Với Việt-Nam, ai mà không biết cái đó? bác tài cười mỉm.

- Thôi, cảm ơn ông, chắc không cần đâu. À và đi khách sạn tôi có xa không? tôi quên quên-nghỉ đánh trống lảng.

- Tôi đây vào thành phố không có đi-tốt cao cấp, những đi giờ này không quên-tốt đâu, nếu không gọi tại chỗ nếu trong một số cửa giao-thông gì, sẽ nhanh lắm.

- Không có xa-lạ, những giờ này, nếu không gọi tại chỗ nếu xe cộ hay cửa trên-luôn-thông gì thì chỉ sẽ kết đi-tốt, sẽ nhanh thôi. Tôi làm bữa trong đi-tốt như đi-tốt hợp khoá cửa-p-tốt tiếng Việt mới.

Bác tài-xe nói xong, phóng vun vút và chững bao lâu tôi và đi-tốt khách sạn.

Đăng ký xong, tôi lên phòng nếu xem chiếu bóng hợp cho đi-tốt năm phút là lăn quay ra ngủ một chút đi-tốt sáng.

Mấy hôm sau, một người bạn sinh-sống tôi đi đây liên-hệ với tôi và đi-nghỉ:

- Tôi có quy-hoạch mua đi-tốt bui và đi-tốt trà để chiêu-đãi mấy bạn này nhé.

- Cảm ơn tôi mà đã đi-tốt làm mua đi-tốt bui và đi-tốt trà để chiêu-đãi tao. Với đây chứ, có thể-công nhỡ tôi mà thì nhất rồi.

Tôi hôm đó, tôi đi-tốt nhà. Nhà hàng này cũng nhỡ, những giờ tốt sẽ ch-số, tốt-m-tốt, có cửa mua ban nhạc sẽ nghe nữa. Không biết mấy và thấy bạn quen có mua mô gì những chúng đã bị-trí mua-tuốt cửa gọi, cho tôi nghe và như M., một cô gái xinh đẹp, rồi lấy máy như kết-thuốt sẽ ra chỗ gọi với em.

Nói chuyện, ăn uống một lúc, tôi làm ly cà-phê cái nếu và nghe trên cái cửa, còn đang miên man suy-nghĩ thì M. lay tôi, gọi:

- Anh ơi (cô ấy chứ bạn tu tôi con tôi mà dám gọi tôi bạn "anh"), anh đang đi-tốt duy gì và? Bên kia, mấy người nghe-nhân đang chờ và như kia, mình ra hát đi, hay là anh thích múa đôi?

Mấy thấy bạn cũng đi-tốt vào nên tôi cũng đành ra sàn như và M.

- Anh ơi, bên M, anh làm nghề gì, thu-nhập tốt đi-tốt bao nhiêu? M. bắt đầu hỏi chuyện.

Trời ơi, tôi quên những tôi khoẻ bao nhiêu, cô ấy và hỏi làm gì? Tôi trả-lời qua loa cho xong, những M. thì công-tốt:

- Anh ơi, em phát-hiện là em cảm thấy rất hợp-thú với anh. Anh là đi-tốt người của em rồi, em họ-hỏi quá. Hay là anh quên-lý đi-tốt em đi anh?

- Tôi quên-lý đi-tốt cô hay cô quên-lý đi-tốt tôi đây? Những thí-dịch như tôi chứ thì mình như thế nào?

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Tôi hỏi đùa.

- Trunc hỏi t, mình phải tuyên-b.

- Tuyên b gì?

- Tuyên b là h a-hôn đó anh. Sau đó, anh mua cho em mọt căn h; và n h i, mình s đ -thông nhau, r i mình s ...

- Tr i i, tôi làm gì có tiền mua nhà cho cô?

- Em nghe nói bên M, ai cũng s -h u mọt căn h mà, anh bán nó đi r i sang đây mua h cho em. Sang bên này, anh b o-qu n t t cho em, em s ng-h anh tri t đ. Anh x -lý cho em đi, nhe?

(Quan-h, ng-h ki u này thì h -qu ch c ph i b cao huyết áp, tai-bi n m ch máu não s m !!!)

C th cô tích-c c ti n-công tôi h u gia tăng s c ép đ n m c t m c :

- Anh i, anh đ ng có ch nh v i em mà, em gi n đ n l m.

Ch nh? L n đ u tiên trong đ i, tôi nghe ch này, h i ra, m i bi t là "làm b", "làm eo".

Cu i cùng, M. đ t-xu t ra chiêu đ c:

- Anh i, bú m m em đi.

X c quá, choáng quá, tôi b t-t nh t i ch .

Vài hôm sau, tôi mu n ra Hu ch i. H i d i văn-phòng khách-s n xem tr m xe-l a đ đầu, ng i ti p-viên cho tôi bi t:

- C c đ ng s t g n đây thôi. Ông đi b cho mát, hôm nay đài thu -văn cho bi t tr i đ p l m.

Ngoài nhà ga, tôi mua mọt vé đi Hu .

- Mọt vé t u-l a đi Hu ? Gh m m hay gh c ng?

- C ng thì bao nhiêu? M m bao nhiêu? tôi h i i.

R t cu c, giá không xê-xích bao nhiêu nên tôi mua gh m m, ng i cho s ng ... bàn to .

Đ n n i, tôi đi thăm vài danh lam, th ng c nh xong, ng i ngh chân mọt lúc r i tôi ph i h i m t ông khách qua đ ng.

- Xin i ông, tôi đang đau b ng quá, g n đây có ch nào cho tôi đi không ?

Ông khách ch sang bên n và tr -i:

- Cu i đ ng có cái nhà a kia, ông i i đó đi. Nh ng còn tu ông đi n ng hay đi nh n a, vì đi n ng thì d ch-v đ t ti n h n.

- Tr i!!!

.....

Đ n đây, tôi ch t th c t nh. Hoá ra ch là mọt gi c m, nh ng sao hãi-hùng quá. Lâu l m r i, tôi không đ c v thăm nhà, bây gi có v, không l tôi ph i có thông-d ch viên đi theo sao? Tôi yêu tiếng n c tôi t khi m i ra đ i...

Ti ng n c tôi, tiếng nói đ ng-bào tôi mà sao nghe i tai quá? Bây gi, khi xem phim v i ph -đ tiếng Việt, tôi l i còn khó hi u h n là không có ph -đ n a; đ c nh ng bài thâu l m trên Internet thì nhi u khi c ph i đoán mò, và khó ch u làm sao khi đ c ch "Y" c b thay th b ng "I".

Nh ng đ i u tôi không th hi u n i là t i sao có nh ng t báo Việt-Nam bên M này cũng hùa theo cái "phong-trào" y, nh đ "khoe" là mình "văn minh hi n đ i" (?)

V n bi t sinh-ng nào ch bi n-đ i cho thích-h p v i th i-đ i nh ng sao thay đ i "kh ng" quá?

Tiếng Việt mới (Truyền vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Không biết cả Nguyễn Du hay cả Trần Trọng Kim, nếu còn sống sẽ nghĩ gì về tiếng Việt mới này? Hay có lẽ chúng tôi quá "cố hèn"? Dù sao đi nữa, chúng tôi sẽ không cảm bút để viết lịch-sử Việt-Nam nên chúng tôi chắc chắn là sai lầm.

Nhưng thôi, đất nước tôi không còn là đất nước tôi, tôi cũng không còn tham-quyền gì để phê-bình, tôi chỉ có quyền buồn (ít ra, cái tở-do này, không có chính-quyền nào có thể cảm-đoán được).

Tôi buồn, nhưng thôi, nhẽ đã chia-xé trong bài "Thế-hệ bánh mì kẹp", chỉ vài mớ i năm nữa, vấn-đề này sẽ không còn là vấn-đề nữa, một khi chúng tôi sẽ lữ-lộ t r nhau đi hết. Lúc đó, chúng tôi sẽ l i để c nói l i "tiếng Việt cũ" về i b m , ông bà chúng tôi.

Ôi, tiếng nước tôi.